

Poveste de mai

Mihai Manolescu

Poveste de mai

În luna mai a început
Și-n luna mai o să sfârșească,
Cu un surâs și un sărut
Povestea ta, a mea, a noastră.

La început a fost mister
Și setea de a ne cunoaște,
Dar sentimentul efemer
S-a stins ușor, cam după Paște,
Iar locul șoptelor fierbinți
Și-a străngerii de după șolduri,
Le-au luat acuma niște sfinți,
Lipsiți de dor și de imbolduri.

Veneam acasă și zâmbeam,
Chiar ziua de fusese neagră,
Pentru că amândoi știam
Că va urma o seară caldă.

Cu timpul însă mai comună
A devenit, pe zi, prezența
Și chiar ținându-ne de mână
Se observa, în fapt, absența.

Suntem de vină că o stea
S-a stins și n-am făcut nimic.
Poate că totuși merita
Să încercăm. Măcar un pic.

În luna mai a început
Și-n luna mai o să sfârșească,
Cu un surâs și un sărut
Povestea ta, a mea, a noastră...